

have begyndt paa at lade os faa lidt at se om Ribe Havn. Maaske jeg for ikke at blive misforstaaet maa indskyde en Bemærkning. Jeg skal ikke komme videre ind paa den finansielle Status, som mange af de Medlemmer, der have haft Ordet, have omtalt. Men jeg skal sige, at vel er jeg enig i, at Status er bedre, end den har været tidligere, og vel ere vore finansielle Forhold i dette Øjeblik saaledes, at vi godt kunne gaa med til at gøre baade det ene og det andet, som vi maaske i Fjor vare bange for at tage fat paa. Men paa den anden Side er jeg noget enig med den højtærede Finansminister i hans noget pessimistiske Opfattelse. Som vi vide, staar jo nu nemlig for Haanden Christiansborg Slots Genopførelse og ligeledes Retsreformen, og naar Retsreformen skal føres ud i Livet, vil det vist medføre en Udgift paa Millioner, og det ikke een Gang for alle men for bestandig. Det kan da nok være værd en Gang at tage under Overvejelse, om Goderne her ogsaa svare til Udgifterne, men det er jo noget, vi komme til senere. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister, inden denne Lov gaar fra Rigsdagen, vil lade os faa et lille Perspektiv over, hvad den vil koste (*Justitsministeren* [Alberti]: Det skal nok blive billigt.). Jeg tror, det vil afkøle adskillige, naar de faa at vide, hvor stor Udgiften vil blive; jeg tror nok, det vil blive til Fornøjelse for Juristerne, men hvorvidt det vil blive til Fornøjelse for Landets øvrige Beboere, er for mig endnu et Spørgsmaal. Nu siger den højtærede Minister nok, at det skal blive billigt, men hvad er saa billigt? Er 2 Millioner om Aaret billigt, eller er 3 det? Naa, men det kunne vi jo senere faa at vide. Men foruden det ligger der en anden Sag for, som vi i Længden ikke kunne slippe for, og det er Ordningen af Københavns Banegaardsforhold. Der kunne vi være sikre paa at blive adskillige Millioner kvit. Det bliver ikke Smaasummer, der her bliver Tale om; 600,000 Kr. eller saadan noget kommer slet ikke ingen Rolle til at spille i dette Regnskab. Men jeg er enig i, at vi en Gang komme til at faa gjort noget ved Københavns Banegaardsforhold, og vi kunne ogsaa være sikre paa, at det kommer. Hvad det her gælder om, er at slippe saa billigt og fornøftigt fra det som muligt, men at vi komme af med en Mængde Millioner, kunne vi være ganske sikre paa. Derfor siger jeg, at disse tre Ting maa vi have in mente, naar vi tale om vor finansielle Status; vi maa vide, at de staa for.

Men nu forekommer det mig, at den lille Smule i Forhold til det her nævnte, der forlanges som Bidrag til at opretholde den gamle Stad Ribe, spiller virkelig ingen Rolle, især naar det fordeles over en Række Aar. Og maa jeg her over for det høje Ting saavel som over for den højtærede Minister minde om følgende: For nogle Aar siden kom daværende Finansminister Hørring til Finansudvalget og forhandlede med det om en vestjydsk Havnekommission, som skulde bestaa af sagkyndige, af praktiske Folk, der skulde undersøge de vestjydske Havneforhold, for at vi kunde faa et samlet Billede deraf og en Forestilling om, hvad der burde gøres, og hvad det muligt vilde koste. Jeg for mit Vedkommende sluttede mig straks til dette Forlangende af den daværende Finansminister, men jeg forlangte rigtignok, at ved den Undersøgelse, der skulde foregaa, skulde ogsaa Ribe tages med. Det blev mig lovet, og det er ogsaa blevet holdt. Der kom altsaa fra denne Kommission en Betænkning, som jeg staar med her i min Haand, og som er bleven omdelt til de daværende Medlemmer af Folketinget og vel ogsaa af Landstinget. Kommissionen kom ogsaa ind paa at omtale Havneforholdene ved Ribe, og efter at der var skrevet pro og kontra, frem og tilbage fra de forskellige Sider, ender den med at opkaste de to Spørgsmaal: Vil det hjælpe Ribe, og vil det være rigtigt af finansielle Grunde at gøre det? Over for denne Kommission, som jo er sagkyndig og kun har taget sagkyndige Hensyn, maa det maaske med Formandens Tilladelse være mig tilladt at oplæse et Par Linier af Betænkningens Slutning. Kommissionen siger over for det Spørgsmaal, om det kan hjælpe Byen, følgende: „... Kommissionen mener dog, at der er en ikke ringe Sandsynlighed for, at Anlægget vil bevirke, at Byen med en god Villie kan erhverve og fastholde et saa stort Opland, at dette i Forbindelse med Byens egne Hjælpemidler, der, som bekendt, ere ret betydelige, vil være i Stand til at sikre Byens fortsatte Tilværelse, og at der tillige er en Mulighed for, at der under gunstige Omstændigheder kan finde en Udvikling Sted“. Altsaa erklærer Kommissionen angaaende det første Punkt klart og tydeligt, at den føler sig overbevist om, at Byen ved at faa en saadan Havn vil ikke alene kunne fastholde sit nuværende Opland, men ogsaa kunne udvikle det. „Hvad dernæst det andet Punkt angaar — Størrelsen af det finansielle Offer“ — tilføjer den saa — „da